munadest wälja ja tõtawad sedamaid lehti sööma. Nemad on wäga ablase söögiisuga loomakesed ja sööb iga rööwuk niipalju pääwa kohta, kui tema keharaskus kaalub; se tuleks suurema elaja kohta määratumaks arwata. Kaswamise aeal põetawad rööwukad nelikorda nahka seljast maha, sest nahk ei paiso wenides waid jääb suuremaks läinud kehale kitsaks. Nahapoetamise aeal on rööwukad pool haiglased, ja peab neid seal wäga hoolsalt rawitsetama, kui kahjo ei taheta saada. Kui nemad neljatkorda nahka seljast poetanud, siis näitab söögiisu neil täitmata ja nemad sööwad ööd ja pääwad ühtepuhko. — Wiimaks lõpeb söögiisu ja nemad hakawad warjoliko paika pugema, kuhu wõrku teewad ja peale seda ennast eide sisse kedrawad. Kedrades keriwad nemad 3 kunni 6 pääwaga ennast weike kerakese sisse, mis kokon nimetakse ja ligi 7 sada küünart siidi-eiet annab. Mida kindlam kerakene on, seda paremat siidi temast wõib saada. Kaks ehk kolm nädalad iljemine sünniwad kerakeste sisse liblikad, mis kerakese sisse augo uuristawad ja wälja-poewad. Pärast sugutamist munewad emased liblikad 4 sada muna ja rohkemgi ja surewad siis ise ära.

Neis kerakestes, kellest siidi tahetakse saada, tapetakse liblikad, kas leiwa ahjo palawusses ehk keewawee-aurus, aga tapmise juures tuleb hoolt pidada, et siidi-eiele kahjo ei tehta. Peale seda haspeldakse siidi eie ja korutakse lõngaks eak niidiks, kuida mööda tahetakse.